

Arantxa Uribe

HIK HASI-KO KIDEA

Hezkuntzaren zereginaz Kubatik

Mundua mundu denetik, lehen aldiz, giza-
kia, desagertzeko arriskuan dago: honda-
mendi ekologikoaren atarian; erregai fosi-
len-erreserbak ia agorturik; kutsadurak
eta lurraren basamortutzeak dakarren eli-
kagaien ekoizpenaren murrizketaren eta bidez-
koa ez den banaketaren ondorioz 800 milioi per-
sona gosetera kondenaturik; gaixotasun berrien
mehatxua... Ondasun banaketari dagokionez,
aberatsenen %1 aberastasun osoaren %40ren
jabe da. Aldiz, behartsuenen %50ari abe-
rastasun horren %1 gelditzen zaio.

Latinoamerikan eta Kariben 209 milioi
behartsu bizi dira, eta orain 20 urte baino
73 milioi gehiago dira. 41 milioi haur
pobrezian murgildurik daude eta 22
milioi lan egin behar du bizirauteko.

Oraindik herrialde askok diru gehiago
erabiltzen du kanpo zorraren ordainke-
tan hezkuntzarako aurrekontuetan baino.
Ondorioz, kalitatezko hezkuntzarako
aukerarik gabe, haur eta gazte asko baz-
terketara kondenaturik daude. Hala ere,
munduko gastu militarra milioi bat milioi
dolarrekoa izan da, eta jendea soluzioak
aurkitzeko geroz eta urrunago dago.

Hezkuntzaren bidez soilik salbatuko da
jendea. Horretarako iraultza egin behar da hez-
kuntzan. Baina, eskolagabe batek edo erdialfabeta-
tatu batek uler al ditzake aurre egin behar diren
eta garaitu behar diren erronka izugarriak?

Gertakari eta hausnarketa horien guztien
inguruan bildu ditu Habanan Pedagogia 2007

Oraindik herrialde
askok diru gehiago
erabiltzen du kanpo
zorraren ordainketan
hezkuntzarako
aurrekontuetan baino

biltzarrak 5.000tik gora hezitzaile; Mexikotik
hasi eta Txile bitarteko herrialdeetako hezitzaileek
hezkuntzaren betebeharrak eta funtzioak
hausnartu dute eta ondorioetara iritsi dira.

Pentsamolde eta ideologia guztien gainetik,
objektiboak diren datu horiek garbi erakusten
dute mundua antolatuta dugun erak bidegabe-
keriak, desberdintasunak eta hondamendiak
besterik ez dituela sortu.

Egoera dagoen horretan utz dezakegu, mun-
duak eman dezakeena arpilatu arte; edo,
mundua antolatzeko beste bide batzuk
saia ditzakegu, jakinik horrek eskema
askoren puskatzea ekarri behar duela.

Guk, hezitzaileok, badugu gure
buruari zer galdetua. Ez dezagun ahantz
hezkuntza dela jendarte antolaketa
transmititzeko tresnarik behinena, eta
gu, beraz, eragile nagusiak.

Kuban, munduaren hegoaldean bizi
direnak, gosetea eta zorigaitza jasaten
ari direnak, gure erantzukizuna eskatzen
ari dira iparraldean bizi garenok.

Horiek guztiak urrun dauzkagula iru-
ditzen bazaigu ere, ez dezagun ahantz
guztiak munduaren buelta berean goaze-
la. Begira diezaiozun, bestela, Euskal
Herriak osatzen duen gure mundu txiki honi.
Ezazki diguten Hezkuntza Sistemak zer betekotu,
zaitu eta baztertzen ote du? Hezitzaile eta euskal
hiritar gisa ez ote ditugu beste helburu batzuk?

Hausnarketa interesgarria, dudarik gabe.
Ausartuko al gara? ■

TXANDAN

Amatiño

Hogeitaka
urte luze
dira ni Bel-

Irlanda, ametsen oilanda

fasten egon nintzela, irlandar gatazkaz jabetu
beharraren beharrez. Zelan ba ganorazko eus-
kal kazetaria izatera iritsi Ipar Irlanda bertatik bertara eza-
gutzeke? Ipar Irlanda... euskal ametsen oilanda. Izan ere,
hogeitaka urte ezezik, berrogei baino gehiago daramatzagu
euskaldunok Ipar Irlanda eredutzat hartzen eta bere bidea
gure xedea ote den elkar konbentzitzen. Baina ustea ez da
jakitea. Omen garen bezain argiak izanik nekez ulertu ahal
da zer dela-eta orain arte ez garen konturatu Ipar Irlanda,
ezer izatekotan, ez dela Euskal Herria, Nafarroa baizik.

sekula ez genukeen gero pentsatuko hainbeste abangoar-
dia, iraultza eta borrokaren bueltan, Nafarroaren autode-
terminazioa UPNren eskutan geratuko zenik eta, erdi-
purdiko autonomia urria abian jartzeko, Batasunak
—goardia zibilarri men egiteaz gainera— UPNrekin guber-
nua osatzen amaitu beharko zukeenik. Eta dena, saldo
prezioan, 3.500 hildakoren truke.

Baina, hori bai, Gerry Adams-en zaleak iraultzaile
hutsak dira, noski, eta beste guztiak zipaioak edo traido-
reak baino ez. ■

Bagenekien, bai,
noizbait bakeak etorri
behar zuena, baina